

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 U 030191 26 Uvp
Sarajevo, 08.06.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Krkeljaš Milorada, kao predsjednika vijeća, Danilović Edine i Čaušević-Dučić Mirsade, kao članova vijeća, te Dizdar Vrabac Belme, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja J.E. iz M., ...ulica bb, zastupanog po punomoćniku Zaklan Sadudin, advokatu iz Mostara, protiv akta broj: FZ3/2/2-35-1-31-19/03 MB/OB: 1215125782 od 29.07.2024. godine, tuženog Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, u upravnoj stvari obnove postupka, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 030191 24 U 2 od 30.12.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 08.06.2026. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 030191 24 U 2 od 30.12.2025. godine se preinačava i rješava:

Tužba tužitelja se uvažava, osporeno rješenje tuženog broj: FZ3/2/2-35-1-31-19/03 MB/OB: 1215125782 od 29.07.2024. godine i prvostepeno rješenje direktora Kantonalne administrativne službe tuženog za Kanton Sarajevo, broj: FZ12/2/1-35-1-9445-33/15, MB: 1215125782 od 26.09.2023. godine se poništavaju i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 030191 24 U 2 od 30.12.2025. godine odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv prvostepenog rješenja direktora Kantonalne administrativne službe tuženog za Kanton Sarajevo, broj: FZ12/2/1-35-1-9445-33/15, MB: od 26.09.2023. godine. Tim prvostepenim rješenjem je nastavljen postupak prekinut zaključkom direktora Kantonalne administrativne službe tuženog za Kanton Sarajevo, broj: FZ12/2/1-35-1-9445-22/15 od 29.06.2021. godine (tačka 1. dispozitiva rješenja), i odbijen zahtjev tužitelja za obnovu postupka (tačka 2. dispozitiva rješenja).

Podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke tužitelj je osporio zakonitost i pravilnost pobijane presude zbog povrede odredbi materijalnog prava i povrede pravila postupka. U zahtjevu navodi da se pobijana presuda temelji na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, te da je na tako nepotpuno i pogrešno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenjeno materijalno pravo, na štetu tužitelja. Dalje navodi da je prvostepeni sud kao razlog za donošenje pobijane presude naveo da pod novim činjenicama koje mogu biti razlog za obnovu postupka se smatraju samo one činjenice koje su postojale u vrijeme vođenja redovnog postupka u istoj pravnoj stvari, ali se u toku postupka za njih nije znalo, pa je u

trenutku donošenja rješenja činjenično stanje utvrđeno bez tih činjenica i da razlog za obnovu ne mogu biti činjenice koje su nastale nakon okončanja postupka, kao i da je tuženi pravilno zaključio da se pod novim dokazima koji bi mogli biti razlog za obnovu postupka smatraju dokazi za koje se u redovnom postupku u istoj stvari nije znalo, kao i oni dokazi za koje se znalo, ali se nisu mogli pribaviti ili upotrijebiti za vrijeme vođenja postupka, već su pribavljeni nakon okončanja postupka, uz uslov da budu takvi da bi sami ili sa dokazima već upotrebljenim u postupku mogli dovesti do drugačijeg rješenja stvari da su bili izneseni u ranijem redovnom postupku. Smatra da je prvostepeni sud izveo pogrešan zaključak da je tužitelj naknadno regulisao pripadnost HVO-u (30 dana) što je nova okolnost, te tvrdi da je nesporno da se za tu činjenicu u ranijem postupku nije znalo niti se taj dokaz mogao pribaviti za vođenje redovnog postupka. Također smatra da pogrešno prvostepeni sud izvodi zaključak da u prijedlogu za obnovu postupka, niti u toku postupka nije iznesena nijedna nova činjenica ili dokaz, koji u ranijem postupku nisu bili poznati ili nisu bili upotrebljeni, na osnovu kojih bi se mogla dozvoliti obnova postupka, odnosno da činjenice u prijedlogu za obnovu postupka, kao niti u toku vođenja postupka nisu dokazale okolnosti na kojima se prijedlog temelji. Ističe da je tužitelj pribavio Uvjerenje FMB-3 iz kojeg je vidljivo da mu je evidentirana i pripadnost u HVO-u, a koja činjenica vodi do utvrđenja da je i u trenutku kada je vođen postupak posjedovao 3 (tri) godine efektivnog učešća ostvarenog u oružanim snagama u toku rata, kao i druge navode, pa predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno rješavanje.

Tuženi je u odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke predložio da sud isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta i obrazloženja pobijane presude proizilazi da je rješenjem prvostepenog organa od 26.01.2009. godine, tužitelju kao pripadniku bivše Vojske Federacije BiH priznato pravo na starosnu penziju shodno članu 1. stav 2. alineja 1 i člana 3. stav 1 Uredbe o sticanju prava na starosnu penziju pod povoljnijim uvjetima pripadnika bivše Vojske Federacije Bosne i Hercegovine i državnih službenika i namještenika bivšeg Federalnog ministarstva odbrane („Službene novine Federacije BiH“, broj: 75/06 i 58/07), čime isto podliježe kontroli zakonitosti u smislu člana 1 Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite („Službene novine Federacije BiH“, broj: 82/09). Navedeno pravo mu je priznato počev od 01.09.2007. godine, a u penzijski staž je tužitelju priznato i vrijeme provedeno u Oružanim snagama F BiH i to od 18.09.1991 do 15.04.1992. i od 09.05.1993. do 22.12.1995. godine. Postupajući po službenoj dužnosti, a primjenom člana 3. Zakona o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata („Službene novine Federacije BiH", broj: 41/13), kojom je propisano da korisnici prava na penziju prema Zakonu o potvrđivanju prava na prijevremenu starosnu penziju ostvarenu pod povoljnijim uvjetima, zadržavaju pravo na penziju i nastavlja im se isplata penzije do isteka roka iz člana 11 ovog Zakona, te će se istima penzija ponovo preračunati na način i u postupku utvrđenim ovim zakonom, prvostepeni organ je naprijed navedeno rješenje zamijenio privremenim rješenjem od 22.08.2013. godine, kojim je tužitelju, kao vojniku Vojske Federacije BiH, odredio novi iznos prijevremene povoljnije starosne penzije počev od 01.08.2013. godine. U obrazloženju i ovog rješenja je navedeno da mu je u penzijski staž priznato i vrijeme provedeno u Oružanim snagama Republike Bosne i Hercegovine od

18.09.1991. do 15.04.1992. i od 09.05.1993. do 22.12.1995. godine, a ovim rješenjem zamijenjeno je rješenje od 26.01.2009. godine. Protiv navedenog rješenja tužitelj je izjavio žalbu koja je rješenjem tuženog, broj: FZ3/2-1215125782 od 30.06.2014. godine uvažena, poništeno rješenje prvostepenog organa i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje. U izvršenju navedenog rješenja ovog organa prvostepeni organ je donio privremeno rješenje 05.02.2015. godine, kojim je tužitelju, kao poručniku Vojske Federacije BiH, odredio novi iznos prijevremene povoljnije starosne penzije, protiv kojeg rješenja je tužitelj također izjavio žalbu koju je tuženi rješenjem od 27.10.2015. godine odbio, a protiv tog rješenja tužitelj nije pokretao upravni spor. U međuvremenu, dana 23.05.2013. godine Zavod je zaprimio uvjerenje Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata, Odsjeka - Grupe za pitanja evidencije iz oblasti vojne obaveze Mostar na obrascu FMB-2, broj: 07/15-01-41/1-09-220-1/13 od 20.02.2013. godine, izdato nakon izvršene revizije po Zakonu o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti branilačko-invalidske zaštite (ZKZ), u kojem je nakon provjere valjanosti dokaza na osnovu kojih je priznato pravo na penziju, utvrđeno novo činjenično stanje koje je od uticaja na ostvareno pravo, odnosno da imenovani nema 3 godine efektivnog učešća u OS u toku rata. U spisima predmeta se nalazi Zapisnik o saslušanju stranke Grupe za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze Mostar, broj: 07/15-01-41/1-25-220-2/13 od 08.10.2013. godine prema kojem je tužitelj dao izjavu u vezi sa podacima navedenim u Zapisniku Revizorskog tima za kontrolu V, broj: 05-R-41-1764/13 od 14.02.2013. godine i uvjerenju izdatom na obrascu FMB-2, broj: 07/15-01-41/1-09-220-1/13 od 20.02.2013. godine, da smatra da navodi u Zapisniku Revizorskog tima ne odgovaraju stvarnom stanju iz razloga što on do sada nije svoj radni staž u potpunosti regulisao jer je smatrao da mu je utvrđeni period dovoljan, jer mu je Zavod za PIO/MIO prihvatio i već je penzioner nekih 5 godina, a vezano za učešće u komponenti HVO-a, dokaz nije tražio iz razloga što u tom postupku nije bio potreban da bi ostvario svoje pravo, a što će učiniti u što skorije vrijeme te im dostaviti odgovarajuću dokumentaciju. Na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja rješenjem prvostepenog organa od 19.11.2013. godine imenovanom je obustavljena isplata prijevremene povoljnije starosne penzije počev od 01.11.2013. godine. Protiv ovog rješenja tužitelj je izjavio žalbu koja je rješenjem tuženog, broj: FZ3/2-1215125782 od 30.06.2014. godine, uvažena, poništeno rješenje prvostepenog organa i predmet vraćen na ponovni postupak i odlučivanje. U izvršenju navedenog rješenja direktor Kantonalne administrativne službe tuženog za Kanton Sarajevo je donio rješenje matični broj: 0001215125782-0, predmet broj: 1801-5782/14-6 od 10.02.2015. godine kojim je ukinuo privremeno rješenje istog organa od 22.08.2013. godine i utvrdio da imenovanom prestaje pravo na prijevremenu povoljniju starosnu penziju počev od 01.11.2013. godine, a koje rješenje je postalo pravosnažno i konačno obzirom da protiv istog tužitelj nije izjavio žalbu.

Dana 04.02.2016. godine tužitelj je podnio prijedlog za obnovu postupka okončanog rješenjem direktora Kantonalne administrativne službe za Kanton Sarajevo od 10.02.2015. godine, dostavljajući u prilogu Uvjerenje Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata broj: 07/15-01-03/1-62/16 od 25.01.2016. godine iz kojeg je vidljivo njegovo učešće u Zelenim beretkama u periodu od 18.09.1991. do 15.04.1992. godine, zatim u HVO-u od 11.07.1992. do 09.08.1992. godine, te AR BiH od 09.05.1993. do 22.04.1996. godine, koji prijedlog za obnovu je rješenjem direktora Kantonalne administrativne službe za Kanton Sarajevo, broj: FZ12/2/1-35-1-9445-15/15 od 20.07.2017. godine, odbijen, a odbijena je i žalba tužitelja izjavljena protiv istog, rješenjem tuženog broj: FZ3/2/2-35-1-31-7/13 od 20.12.2017. godine. Tužitelj je protiv rješenja tuženog od 20.12.2017. godine pokrenuo upravni spor pred Kantonalnim sudom u Sarajevu, koji je presudom broj: 09 0 U 030191 18 U od 30.03.2021. godine poništio rješenje tuženog i prvostepenog organa i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak. U izvršenju navedene presude direktor Kantonalne administrativne službe

za Kanton Sarajevo je donio zaključak, broj: FZ12/2/1-35-1-9445-22/18, MB:1215125782 od 29.06.2021. godine, kojim je prekinuo postupak dok se ne riješi prethodno pitanje, odnosno do okončanja postupka kod Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata i dostavljanja novog uvjerenja na obrascu FMB-1, kojim će se staviti van snage Uvjerenje FMB-2 broj: 07/15-01-41/1-09-220-1/13 od 20.02.2013.godine, kao i novog uvjerenja u skladu sa članom 15. stav 5. Zakona o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata.

Nakon toga direktor Kantonalne administrativne službe za Kanton Sarajevo donio je prvostepeno rješenje broj: FZ12/2/1-35-1-9445-33/15, MB: 1215125782 od 26.09.2023. godine, kojim je nastavljen postupak prekinut zaključkom direktora Kantonalne administrativne službe za Kanton Sarajevo od 29.06.2021. godine i odbijen zahtjev tužitelja za obnovu postupka. U obrazloženju prvostepenog rješenja se između ostalog navodi da je aktom broj: F12/2/1-35-1-9445-31/15 od 10.07.2023. godine zatraženo od Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata, da dostave uvjerenje izdato na obrascu FMB-1 i da se stavi van snage uvjerenje FMB-2, kao i da dostave uvjerenje u skladu sa odredbama člana 15. stav 5. Zakona o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata, te da se pismeno očituju, pa je prvostepenom organu dostavljen akt Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata, broj: 05-37-1919/22 od 21.08.2023. godine kojim konstatuju da je postupak kontrole povoljnijeg penzionisanja u skladu sa Zakonom o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti boračko-invalidske zaštite okončan zapisnikom Revizorskog tima za kontrolu V, kojim je naloženo izdavanje uvjerenja na obrascu FMB-2, jer je konstatovano da imenovani nije imao tri godine efektivnog učešća u OS tokom rata; da je rješenjem tuženog od 19.11.2013. godine imenovanom prestalo pravo na prijevremenu povoljniju penziju sa 01.11.2013. godine; da se iz dokaza koje je imenovani dostavio uz prijedlog za obnovu postupka vidi da je Uvjerenjem od 31.08.2015.godine dokazao učešće u HVO; da Revizorski tim za koordinaciju nije nadležan za ponovnu kontrolu činjenica koje su dokazane poslije okončane kontrole, a da su unutrašnje organizacijske cjeline Sektora za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze, obavezne na zahtjev stranke izdati uvjerenje iz službenih evidencija, izuzev uvjerenja propisanih Zakonom o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti boračko-invalidske zaštite. Tuženi je, rješavajući po žalbi tužitelja izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od 26.09.2023. godine, dopisom od 03.04.2024. godine zatražio od Revizorskog tima za koordinaciju izjašnjenje, u kojem je naveden tok dosadašnjeg postupka, a kojim se traži da se u skladu sa odredbama Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti boračko-invalidske zaštite izvrši ponovna kontrola uvjerenja od 09.07.2007. godine koja je poslužila kao osnov da se tužitelju prizna pravo na starosnu penziju pod povoljnijim uslovima, obzirom da prema Uvjerenju Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata, Grupa za pitanja evidencije iz oblasti vojne obaveze Mostar, broj: 07/15-01-03/1-62/16 od 25.01.2016. godine i Uvjerenja istog organa broj: 07/15-03-1-01-1181/21 od 18.08.2021. godine proizilazi da tužitelj ima 3 (tri) godine efektivnog učešća u OS tokom rata, a da istim Uvjerenjima nije stavljeno van snage uvjerenje od 09.07.2007. godine, niti je izdato Uvjerenje FMB-1, ili da daju uputu koji je organ nadležan u ovoj situaciji. Aktom broj: 05-R-41-1764/13 od 28.05.2024. godine Revizorski tim za koordinaciju je izvjestio tuženog da Revizioni tim za koordinaciju nije nadležan za ponovnu kontrolu činjenica koje su dokazane poslije okončane kontrole u premetu tužitelja (a koji je postupak okončan donošenjem Uvjerenja FMB-2 od 20.02.2013. godine), a da tužitelj svoja prava na osnovu uvjerenja o novonastalim činjenicama može ostvariti po važećem Zakonu o penzijskom i invalidskom osiguranju ili po Zakonu o prijevremenom povoljnijem penzionisanju branilaca odbrambeno-oslobodilačkog rata, a sve u skladu sa propisanim uslovima i rokovima za podnošenje zahtjeva.

Tuženi je nakon toga donio osporeno rješenje od 29.07.2024. godine kojim se žalba odbija, cijeneći da je pravilno odbijen zahtjev tužitelja za obnovu postupka, obzirom da u smislu odredbe člana 246. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnom postupku proizilazi da bi samo uvjerenje na obrascu FMB-1 kojim se stavlja van snage uvjerenje na obrascu FMB-2 moglo smatrati novim dokazom koji bi mogao dovesti do drugačijeg rješenja stvari, zbog čega se uvjerenja koja je tužitelj dostavio u postupku ne mogu smatrati novim dokazom, pa obzirom da u postupku nadležni revizioni tim za koordinaciju nije izdao uvjerenje na obrascu FMB-1, to nisu ispunjeni uslovi za obnovu postupka iz člana 246. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnom postupku. Tužitelj je protiv osporenog rješenja podnio tužbu koju je prvostepeni sud odbio, cijeneći da su osporeno i prvostepeno rješenje pravilni i zakoniti, a u obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud navodi da u prijedlogu za obnovu postupka, a ni u toku postupka, nije iznesena niti jedna nova činjenica ili dokaz koji u ranijem postupku nisu bili poznati ili nisu bili upotrijebljeni, na osnovu kojih bi se mogla dozvoliti obnova postupka, odnosno da navedene činjenice u prijedlogu za obnovu postupka, kao ni u toku vođenja postupka, nisu dokazale da su okolnosti na kojima se prijedlog temelji učinjene vjerovatnim, pozivajući se pri tome na odredbu člana 246. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnom postupku.

Po ocjeni ovog Suda, pobijana presuda, kao i rješenje tuženog i prvostepene službe su doneseni uz povredu pravila postupka, zbog čega se zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke ukazuje osnovanim.

Naime, odredbom člana 246. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnom postupku (Službene novine Federacije BiH, broj: 2/98, 48/99 i 61/22) je propisano da će se postupak koji je okončan rješenjem ili zaključkom protiv kojeg nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku (konačno u upravnom postupku) obnoviti ako se sazna za nove činjenice, ili se nađe ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi sa već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja, da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u ranijem postupku.

Odredbom člana 7. Zakona o upravnom postupku je propisano da se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari, i u tom cilju moraju se utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

U provedenom postupku je nesporno da je tužitelj dokazao da ima 3 (tri) godine efektivnog učešća u OS tokom rata, tako što je pribavio Uvjerenje VFMB-3 Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata, broj: 07/15-01-03/1-62/16 od 25.01.2016. godine iz kojeg se (računajući period 1992.-1995. kako to navodi revizorski tim Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata) vidi da je tužitelj naknadno regulisao i pripadnost HVO-u (30 dana). Radi se dakle o dokazu za kojeg je tužitelj naknadno stekao mogućnost da upotrijebi, a koji dokaz u vezi sa već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, može dovesti do drugačijeg rješenja, da je taj dokaz bio iznesen ili upotrijebljen u ranijem postupku. Tužitelj je na Zapisniku o saslušanju stranke Grupe za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze Mostar, broj: 07/15-01-41/1-25-220-2/13 od 08.10.2013.godine izjavio da je on bio pripadnik HVO-a ali da ne posjeduje dokaz o tome, jer je ostvario pravo i bez tog dokaza, te da će isti naknadno pribaviti. U provedenom postupku, na poziv nadležnog organa, Federalno ministarstvo za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo, kao i Revizorski tim za koordinaciju pri navedenom ministarstvu, svojim podnescima od 21.08.2023.godine, odnosno od 28.05.2024. godine, navode da oni nisu nadležni da izdaju traženo uvjerenje FMB-1, odnosno da su unutrašnje organizacijske cjeline Sektora za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze, obavezne na zahtjev stranke izdati

uvjerenje iz službenih evidencija, izuzev uvjerenja propisanih Zakonom o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti boračko-invalidske zaštite, te da stoga dakle, ne mogu izdati novo Uvjerenje FMB-1, na osnovu kojeg bi se mogla dozvoliti obnova postupka.

Međutim, u svojim podnescima ne navode kojim je propisom utvrđeno da oni nisu nadležni da izdaju Uvjerenje FMB-1, odnosno na osnovu kojeg propisa je prestalo njihovo ovlaštenje za izdavanje takvog uvjerenja. Pri tom ovaj Sud skreće pažnju nadležnoj prvostepenoj službi na odredbu člana 9. Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata (Službene novine Federacije BiH, broj: 70/19) prema kojoj Sektor za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze između ostalih poslova „vodi evidenciju građana koji su u odbrambeno-oslobodilačkom ratu u BiH bili angažovani u jedinicama oružanih snaga, odnosno u jedinicama Armije Republike BiH, Hrvatskog vijeća obrane, MUP-a RBiH, MUP-a HZHB, namjenska proizvodnja“, da „rješava u postupku dokazivanja učešća u odbrambeno-oslobodilačkom ratu u formacijama AR BiH i HVO i MUP-a RBiH, MUP-a HZHB, namjenska proizvodnja“, kao i da grupa i samostalni izvršioci za pitanja evidencija obavljaju poslove iz oblasti kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti boračko-invalidske zaštite. Također, odredbom člana 17. istog Pravilnika je propisano da između ostalih poslova Šef Odsjeka za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze u sjedištu Ministarstva, vrši poslove provjere uvjerenja o činjenicama iz službene evidencije izdatih od strane unutrašnjih organizacijskih jedinica Sektora izvan sjedišta.

Kako je dakle obaveza nadležnog organa, odnosno službe da u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari, i u tom cilju utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, to je nadležna služba propustila da zatraži da se Sektor za pitanja evidencija iz oblasti vojne obaveze izjasni na naprijed navedene nerazjašnjene tvrdnje iz podnesaka, a kako bi se u postupku utvrdilo pravilno činjenično stanje, bilo pribavljanjem Uvjerenja FMB-1, bilo donošenjem rješenja kojim bi se stavilo van snage Uvjerenje FMB-2 od 20.02.2013.godine.

Pri tome, ovaj sud ističe da organi uprave ne mogu uskratiti ostvarenje prava strankama, zbog činjenice da eventualno nisu regulisali način i nadležnost za izdavanje uvjerenja koje je strankama potrebno da bi ostvarili pravo koje im po zakonu pripada.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je na osnovu člana 46. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažio, pobijanu presudu preinačio tako što je tužbu uvažio, osporeno i prvostepeno rješenje poništio, i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak i rješavanje, u kome će prvostepeni organ vodeći računa o primjedbama iznesenim u ovoj presudi donijeti pravilnu i zakonitu odluku.

Zapisničar
Dizdar Vrabac Belma, s.r.

Predsjednik vijeća
Krkelaš Milorad, s.r.